

TRADICIONÁLIS HARCMŰVÉSZETEK

A KONCENTRÁLT ERŐ GYÉMÁNTÖKLE

शिरयन वज्रमुट्ठी

SHIRAYAN VAJRAMUTTHÍ

HARCMŰVÉSZET

A Shirayan Vajramutthi Harcművészet 1977-ben Indiából került Magyarországra. Gyakorlatozásaiiban megtalálhatóak az indiai szellemiségben gyökerező jóga egyes pozíciói –és más egyéb hagyományos testgyakorlatok, s emellett a pusztakezés- és fegyveres küzdelmi módszerek sokszínű lehetőségeit is tartalmazza. Sokaknak sport- és egészségkultúra, némelyeknek harci játék, másoknak lehetőség a sokoldalú küzdelmi hatékonyság fejlesztésére.

Az öt hagyományos alapfegyver (hosszúbot, rövidbot, hosszúpenge, rövidpenge, láncos-horog) mellett további különleges fegyverek is megtalálhatóak, mint: a tüskézett végű hosszúbot, vagy 'krokodilfog-bot' – a lándzsás végű hosszúbot, vagy 'kigyó-lándzsa' – a lándzsás és kampós végű hosszúbot, vagy 'tigrisfog-lándzsa' – a hajlított penge végű hosszúbot, vagy 'holdsarló-lándzsa'. Fontos eszköz még a 'tongphau', a gyakorlatozó oszlop, melyen a különféle támadó- és védekező technikákat lehet fejleszteni.

A hagyományos gyakorlatozásokban két szemlélet halad párhuzamosan egymás mellett: az egyikben a lágy alkalmazkodás, a belső megérzések, az intuitív képességek adják az alapot, amely 'a szél támadása előtt elhajló fűszál' módszere, míg a másikban a kemény ellenállás, a külsőre való összpontosítás és az erő lényegének kihangsúlyozása adja az alapot, amely 'a sziklát szétzúzó villámcsapás' módszere.

Olyanok, mint a lótusz, melynek van víz alatti és víz feletti része.